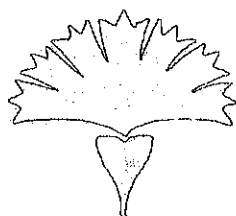

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

αρ. φύλλου 111

Ιούλιος 2006

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΛΑΪΚΕΣ ΠΟΛΙ- ΤΙΚΕΣ (παρά την ανυπαρξία αντιπολίτευσης)

Με το φόβο των κοινωνικών αντιδράσεων η κυβέρνηση της Ν.Δ. προχωρεί στο δεύτερο μισό της τετραετίας, κουκουλώνοντας προβλήματα και αναβάλλοντας αποφάσεις, όσο τουλάχιστον μπορεί. Προχωρούν μόνο αποφάσεις που υπαγορεύονται από ξένα κέντρα, προς το συμφέρον των ξένων και σε βάρος του ελληνικού λαού. Την ευνοούν η επίπλαστη αποφυγή οικονομικής κατάρρευσης και η υπεροχή της στις δημοσκοπήσεις, που οφείλεται όχι στο δικό της έργο, αλλά στην εικόνα της αξιωματικής αντιπολίτευσης και του αρχηγού της.

Τα μεγάλα έργα υποδομής, που έχει ανάγκη η χώρα, δεν προχωρούν. Ακόμη και τα μικρότερα, που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, προχωρούν μετ' εμποδίων, εξ αιτίας του ανταγωνισμού των μεγαλοεργολάβων, που δεν μπορεί να τους θέσει υπό τον έλεγχό του το ΥΠΕΧΩΔΕ του κ. Σουφλιά.

Η παιδεία παραπαίει και οι εντάσεις φουντώνουν, αφού η κυβέρνηση όχι μόνο δε δίνει το 5%, που είχε υποσχεθεί ο πρωθυπουργός, αλλά προσπαθεί με αυταρχισμό να επιταχύνει την εισβολή των επιχειρηματιών στην εκπαίδευση.

(συνέχεια στη σελ. 6)

Αυσάρεστες διαπιστώσεις του κλιμακίου Η ΔΥΤ. ΘΡΑΚΗ ΣΕ ΤΡΟΧΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Οι πιο δυσοίανες εκτιμήσεις επιβεβαιώθηκαν κατά την επίσκεψη του κλιμακίου του ΑΣΚΕ στη Δυτική Θράκη στις 1 και 2 Ιουνίου. Συμπληρωματικά προς όσα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, με αφορμή την υποψηφιότητα της Καραχασάν, διαπιστώσαμε τα εξής.

Οι διακρίσεις και η καταπίεση που επέβαλαν σε βάρος της μουσουλμανικής μειονότητας το μετεμφυλιακό κράτος της δεξιάς και το παρακράτος της ακροδεξιάς (που λειτουργούσαν κάτω από τις αυστηρές εντολές της αμερικανικής πρεσβείας) δεν ήταν τόσο ισχυρές,

(συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ),

επιτέλους, στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος

Όταν γράφονται αυτές οι γραμμές συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις για την Ανώτατη και Ανώτερη Εκπαίδευση και μάλιστα με σχεδόν απόλυτη επιτυχία, όχι τόσο για τη μεγάλη συμμετοχή (φροντίζουν γι' αυτό οι γνωστοί «άγνωστοι»), όσο για το ότι οι φοιτητές για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια φαίνεται να έχουν εξασφαλίσει πάνδημη τη συμπάρσταση των Ελλήνων πολιτών, παρά την απώλεια της εξεταστικής περιόδου του Ιουνίου και παρά τα προβλήματα στις μετακινήσεις τους στις μεγάλες πόλεις. Μεγάλη επιτυχία, όχι τόσο γιατί στα επιμέρους θέματα που τίθενται έχουν πάντα δίκιο οι φοιτητές, όσο για το ότι επιτέλους τέθηκε «επί τάπητος» το μεγάλο πρόβλημα της Παιδείας στη χώρα μας με αφορμή την Εκπαίδευση και μάλιστα την Ανώτατη-Ανώτερη. (συνέχεια στη σελ.10)

ΥΠΕΡΔΑΝΕΙΣΜΟΣ : αυτή είναι η «ανάπτυξη» που μας επιτρέπει η Ε.Ε.

Αφού καταστράφηκε με τους μηχανισμούς και τους θεσμούς της ΕΟΚ-Ε.Ε. σχεδόν κάθε δυνατότητα παραγωγής ελληνικών ανταγωνιστικών αγαθών, ώστε να σταθεί στα πόδια της η ελληνική οικονομία, το μόνο πια που μας «επιτρέπουν» είναι να ζούμε με δανεικά. Ιδού λοιπόν τα αποτελέσματα.

Το 2005 τα δανεικά μόνο των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων (εξαιρούμε τον κρατικό δανεισμό) ξεπέρασαν τα 22 δισ. ευρώ. Παρήγαγαν δηλ. το 12,2% του ΑΕΠ. Τα ελληνικά νοικοκυριά δανείστηκαν (στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια, πιστωτικές κάρτες κ.λ.π.) συνολικά 16,3 δισ. ευρώ, ποσόν που αντιστοιχεί στο 9% του ΑΕΠ.

Το συνολικό χρέος επιχειρήσεων και νοικοκυριών έφτασε στο τέλος του 2005 τα 140,176 δισ. ευρώ, υπερβαίνοντας το 77,7% του ΑΕΠ, από 70,7% που ήταν το 2004 και 61% το 2002. Το μέσο υπόλοιπο χρέους από όλα τα

(συνέχεια στη σελ. 11)

Αυσάρεστες διαπιστώσεις του κλιμακίου του Α.Σ.Κ.Ε. Η ΔΥΤΙΚΗ ΘΡΑΚΗ ΣΕ ΤΡΟΧΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ώστε να εξαναγκάσουν τους μουσουλμάνους που αισθάνονταν Τούρκοι να φύγουν στην Τουρκία (όπως έφυγαν οι Έλληνες της Πόλης, της Ίμβρου και της Τενέδου). Ήταν όμως αρκετές, ώστε να προκαλέσουν την εχθρότητα της μειονότητας προς την Ελλάδα. Συγχρόνως το «ελληνικό» κράτος έκανε ό,τι μπορούσε, για να ρίξει και τους υπόλοιπους μουσουλμάνους (Πομάκοι 35%, Αθίγγανοι 15%) στην αγκαλιά του τουρκικού προξενείου της Κομοτηνής. Από το 1951 καλεί δασκάλους από την Τουρκία (όπου η εκπαίδευση ελέγχεται από τους φανατικούς κεμαλιστές), για να μαθαίνουν στους Πομάκους τα τουρκικά ως μητρική τους γλώσσα(!) και διευκόλυνε την εγκατάσταση κεραιών, ώστε να παρακολουθούν όλοι οι μουσουλμάνοι της Δ. Θράκης τα τουρκικά ΜΜΕ. Έτσι, ενώ η Τουρκία «έλυσε» το πρόβλημά της με την ελληνική μειονότητα, η Ελλάδα διόγκωσε επικίνδυνα το δικό της με τη μουσουλμανική μειονότητα, αλλά οι αριθμοί είναι το λιγότερο κακοί.

Το κυριότερο είναι ότι η επιρροή της Τουρκίας στη Δ. Θράκη αυξάνεται ραγδαία τα τελευταία χρόνια. Το σύνολο σχεδόν των μουσουλμάνων συμπεριφέρονται πλέον ως φανατικοί Τούρκοι, είτε γιατί το πιστεύουν, είτε γιατί φοβούνται το τουρκικό προξενείο και τους «γκρίζους λύκους», είτε για να είναι με τον «ισχυρό» και να κάνουν τις «δουλειές» τους (επιχορηγήσεις, ρουσφέτια κλπ.). Η Πομάκα κ. Καραχασάν υπερηφανεύτηκε σε ομιλία της στην Ανώτατη Μειονοτική Συμβουλευτική Επιτροπή στις 13/6/06 ότι υποστήριξε ως νομικός στον Άρειο Πάγο την «Τουρκική Ένωση Ξάνθης» και καταχειροκροτήθηκε.

Όλοι αυτοί πιστεύουν ότι σύντομα η Δ. Θράκη θα αποσπαστεί από την Ελλάδα και θα τεθεί υπό ειδικό καθεστώς, ελεγχόμενο από την Τουρκία. Άλλωστε στην πράξη σήμερα, τουλάχιστον στο νομό Ροδόπης, υπάρχει ένα άτυπο καθεστώς συγκυριαρχίας Ελλάδας-Τουρκίας. Όποιος μουσουλμάνος δεν ακολουθεί τη γραμμή του προξενείου είναι καταδικασμένος, γιατί το ελληνικό κράτος δεν τον προστατεύει αποτελεσματικά. Τούρκοι αξιωματούχοι περιοδεύουν συνεχώς στην ελληνική Θράκη με τους δικούς τους όρους, ως προστάτες της μειονότητας, όπως ο ειδικός πρέσβης για τα ελληνοτουρκικά Χαϊντέρ Μπερ τον Απρίλιο. Στα μέσα Ιουνίου περιόδεψε στην ελληνική Θράκη (αντί να πάει στο τουρκικό Κουρδιστάν) η

τουρκική επιτροπή «εναρμόνισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση», με επικεφαλής τον τ. υπ. Εξ. Γιακίς και με σκοπό «την πιστοποίηση των δικαιωμάτων της τουρκικής μειονότητας», ωσάν να δίνει η Ελλάδα εξετάσεις για την είσοδό της στην Ε.Ε.! Περισσότερο να τονιστεί ότι η Τουρκία έχει καταργήσει από μόνη της τη Συνθήκη της Λοζάνης, που χαρακτηρίζει τη μειονότητα «μουσουλμανική» και όχι «τουρκική» και ζητάει επισήμως τη διπλή υπηκοότητα για τους μειονοτικούς. Για την Τουρκία έχει τεράστια σημασία να χαρακτηρίζεται η μειονότητα «τουρκική», γιατί έτσι αποκτά δικαιώματα επέμβασης, όπως στην Κύπρο.

Στην προσπάθειά της αυτή έχει την αμέριστη συμπαράσταση των εκσυγχρονιστών της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΝ και κύκλων της αστικής τάξης της Δ. Θράκης. Ο Γιωργάκης, ως υπουργός εξωτερικών της Ελλάδας, δήλωσε ότι δεν έχει αντίρρηση να χαρακτηρίζεται η μειονότητα «τουρκική» και ότι δεν είναι δογματικός με τα σύνορα!! Το Κοινωνικό Φόρουμ (με τοπικούς εκπροσώπους τον τ. βουλευτή του ΣΥΝ Μουσταφά Μουσταφά και το Σε. Σακελλίωνα συνδιοργάνωσε με το σύλλογο «Τούρκων» επιστημόνων εκδήλωση στις 14/4/06 στην Κομοτηνή, σε αίθουσα «τουρκικής» οργάνωσης. [Η ομοιότητα με τους τουρκολάγνους ανανικούς της Κύπρου είναι εμφανής.]

Σ' αυτή τη φάση οι στόχοι που προωθεί η Τουρκία με επιτυχία είναι: 1) Η αγορά από Τούρκους γης χριστιανών στη Δ. Θράκη, ακόμα και στο νομό Έβρου, όπου οι μουσουλμάνοι είναι ελάχιστοι. Το προξενείο επιχορηγεί την αγορά μόνο αν η γη περνάει από χριστιανό σε μουσουλμάνο. 2) Η εκλογή δικών της ανθρώπων σε δημόσια αξιώματα. Όσοι εκλέγονται αμέσως επισκέπτονται στην Άγκυρα τον Τούρκο πρωθυπουργό, όπου τους γίνεται σαφές ότι είναι υποχρεωμένοι να ακολουθούν τις εντολές του προξενείου. Το κυριότερο καθήκον τους είναι να διαμαρτύρονται σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς (ψευδέστατα, πλέον) για τις διακρίσεις, για την καταπίεση της «τουρκικής» μειονότητας και να δημιουργήσουν διεθνώς «Θρακικό ζήτημα».

Δεν είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς ότι το επόμενο βήμα της Τουρκίας θα είναι η πρόκληση αιματηρών επεισοδίων, με τη βοήθεια Ελλήνων ακροδεξιών προβοκατόρων ή ανοήτων (όπως έγινε στην Κύπρο), που θα καταστήσουν

«αναγκαία» την παρουσία «διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης» με τη συμμετοχή της Τουρκίας. Προηγουμένως θα επιδιώξουν να αποδυναμώσουν το Δ' Σώμα Στρατού, που υπερασπίζεται σήμερα τη Δ. Θράκη και να απομακρύνουν τις νάρκες από τον Έβρο (αν δεν έχουν ήδη αρχίσει).

Περιθώρια για να αναστραφεί η κατάσταση υπάρχουν πολλά και προτάσεις μπορούν να γίνουν πολλές, αλλά όλα αυτά δεν έχουν νόημα, αν πρώτα δε συνειδητοποιήσουν το πρόβλημα η ελληνική κοινωνία και όλοι οι αρμόδιοι φορείς (προφανώς, η Ελλάδα δεν αντέχει υπουργούς εξωτερικών σαν το Γιωργάκη και τη Ντόρα). **Το ελληνικό κράτος πρέπει να αποδείξει ότι η Δ. Θράκη είναι στην αποκλειστική του εξουσία, εξακολουθώντας να υποστηρίζει με λόγια και με έργα την ισονομία και την ισοπολιτεία, αλλά συγχρόνως αντιμετωπίζοντας αμείλικτα τις κεφαλές των αποσχιστικών μηχανισμών της Τουρκίας στην περιοχή.** Το άμεσο κλείσιμο των προξενείων Κομοτηνής και Σμύρνης (με αφορμή κάποια τουρκική πρόκληση, που δίνεται οποιαδήποτε στιγμή) είναι μια καλή πρώτη κίνηση, όπως προτείνει σε ένα εξαιρετικό άρθρο του ο στρατηγός Δ. Δήμου στο ΠΑΡΟΝ της 14/5/06. Αρκεί να υπάρχει συνέχεια, με στρατηγική και αποφασιστικότητα.

Οι αριθμοί

Επειδή οι γνωστοί αριστεροδεξιοί δε βλέπουν καμιά διαφορά ανάμεσα στη συμπεριφορά της Ελλάδας και της Τουρκίας, θυμίζουμε τα εξής:

Με συμφωνία Βενιζέλου και Ινονού τον Ιανουάριο του 1923, που ενσωματώθηκε στη

Συνθήκη της Λοζάνης (27/7/1923), έγινε ανταλλαγή 1.650.000 Ελλήνων της Τουρκίας και 670.000 τουρκοφώνων μουσουλμάνων της Ελλάδας. Από την ανταλλαγή εξαιρέθηκαν (άρθρο 2) οι «Έλληνες» κάτοικοι της Κωνσταντινούπολης (125.000), της Ίμβρου και της Τενέδου (6.000, αμιγώς ελληνικός πληθυσμός) και οι 100.000 «μουσουλμάνοι» της Δ. Θράκης. Στην πραγματικότητα οι Έλληνες της Πόλης ήταν πολύ περισσότεροι, γιατί σ' αυτήν είχαν καταφύγει πολλοί άλλοι διωγμένοι από άλλα μέρη. Η εξαίρεση όμως αναφερόταν στους Έλληνες τους εγκατεστημένους πριν τις 30/10/1918.

Ενώ οι μουσουλμάνοι της Δ. Θράκης ζούσαν σε καθεστώς διακρίσεων μεν, αλλά με ασφάλεια, στην Πόλη οι δολοφονίες Ελλήνων, οι βιασμοί και οι βανδαλισμοί στις 6-7/9/1955 οδήγησαν σε μείωση των Ελλήνων στις 70.000. Μετά τα γεγονότα στην Κύπρο το 1964 άρχισε νέος ξεριζωμός. Σήμερα ζουν 2.300 Έλληνες στην Πόλη και 200 στα Πριγκηπόννησα.

Το 1960 ζούσαν στην Ίμβρο 5.487 Έλληνες και 289 Τούρκοι, ενώ σήμερα (με συγκεκριμένο πρόγραμμα κατατρομοκράτησης και οικονομικής εξόντωσης) απέμειναν 150 ηλικιωμένοι Έλληνες. Μέχρι φυλακή βαρυποινιτών έφταξαν στην Ίμβρο, τους οποίους άφηναν ελεύθερους στο νησί! Στην Τένεδο απέμειναν 30.

Αντιθέτως οι μουσουλμάνοι της Δ. Θράκης αυξάνονταν συνεχώς και το 1964 έφτασαν τις 160.000. Σήμερα είναι περίπου 120.000, λόγω του ρεύματος μετανάστευσης προς τη Γερμανία, που παρέσυρε και χριστιανούς και μουσουλμάνους.

ΤΟ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Για τους καινούργιους φίλους του ΑΣΚΕ και αναγνώστες της «Ε» υπενθυμίζουμε περιληπτικά τη θέση μας για τις εκλογές της αυτοδιοίκησης.

Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι ένας σοβαρός λόγος για το σημερινό κατάντημα της αυτοδιοίκησης (και του συνδικαλισμού) είναι ο κομματικός έλεγχος. Το ΑΣΚΕ πιστεύει στην αυτονομία του κάθε φορέα. Στην κοινωνία που οραματίζεται η εξουσία πρέπει να ασκείται από πολλούς και ποικίλους φορείς (κόμματα, συνδικάτα, αυτοδιοίκηση, φορείς πολιτιστικούς, επιστημονικούς, οικολογικούς, αθλητικούς κλπ.).

Σήμερα όλοι σχεδόν οι δήμοι και οι νομαρχίες ελέγχονται από κομματικές παρατάξεις, που έχουν μετατρέψει την αυτοδιοίκηση σε χώρο διαφθοράς. Για να αλλάξει αυτή η κατάσταση, το

ΑΣΚΕ στις εκλογές υποστηρίζει παρατάξεις προοδευτικές και αυτόνομες ή (όπου δεν υπάρχουν) τα μέλη του ΑΣΚΕ προσπαθούν να συμβάλουν στη δημιουργία τέτοιων παρατάξεων. Τα μέλη του ΑΣΚΕ δε συμμετέχουν στα ψηφοδέλτια των παρατάξεων αυτών ως υποψήφιοι για οποιοδήποτε αξίωμα (όπως και στο συνδικαλισμό), ακριβώς για είμαστε συνεπείς με την ιδεολογία μας, παρότι είναι δεδομένο ότι το αξίωμα αποφέρει κομματικά οφέλη.

Αν, τελικά, μια τέτοια παράταξη, όπως την προσδιορίσαμε προηγουμένως, δε συγκροτηθεί, ψηφίζουμε, χωρίς να υποστηρίζουμε ανοιχτά, όποιο συνδυασμό θεωρούμε ότι είναι πιο κοντά στην αντίληψή μας για την αυτοδιοίκηση, αποκλείοντας τους συνδυασμούς της Ν.Δ., του ΠΑΣΟΚ και του ΛΑΟΣ. Το λευκό αποτελεί την τελευταία μας επιλογή.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, ΟΙ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ.

Η κατάρριψη του ελληνικού μαχητικού αεροσκάφους από τους Τούρκους και ο θάνατος πάνω στο καθήκον του ηρωικού πιλότου Κώστα Ηλιάκη συγκλόνισαν τον ελληνικό λαό, που οι ηγεσίες του τον καθησύχάζαν με την (αμερικανικής καθοδήγησης) άνευ όρων υποστήριξη της «ευρωπαϊκής» πορείας της Τουρκίας.

Από το 1997, μετά τα Ίμια, οπότε η Τουρκία έθετε τη νέα διεκδίκηση των «γκρίζων ζωνών», οι Σημίτης-Πάγκαλος στη **Μαδρίτη**, με αμερικανική προτροπή, αναγνώρισαν «ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο». Το 1999 στο **Ελσίνκι** οι Σημίτης-Γιωργάκης, προκειμένου να μας περάσουν «εύπεπτα» την υποψηφιότητα της Τουρκίας για την Ε.Ε., αποδέχθηκαν στην απόφαση της Συνόδου Κορυφής να επιλύσει η Τουρκία τις «συνοριακές» της διαφορές με ειρηνικό τρόπο καθώς και με προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Να τι έλεγε το 1997 ο Σημίτης: «Η Τουρκία αναγνωρίζει σε ανώτατο πολιτικό επίπεδο ότι η βία δεν έχει θέση στις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών. Πρόκειται για απόσυρση της απειλής πολέμου.» Φυσικά έλεγε ψέματα, ως συνήθως.

Από τότε λοιπόν μας «σέρβιραν» την αναγωγή των διεκδικήσεων της Τουρκίας εις βάρος της Ελλάδας και της Κύπρου σε «ευρωτουρκικές» διαφορές, που θα δυσχέραναν, δήθεν, την ευρωπαϊκή της πορεία. Στην πραγματικότητα ακολουθούν τυφλά την αμερικανική πολιτική, που θέλει την Ελλάδα και την Κύπρο να στηρίζουν την Τουρκία, όρος που υπήρχε και στο αλήστου μνήμης σχέδιο Ανάν. «Εμείς έχουμε προβεί στις ενέργειές μας υπέρ της τουρκικής πλευράς, ως μία μονομερή χειρονομία καλής θέλησης, και δεν περιμέναμε οποιαδήποτε ανταπόδοση»(!), έλεγε ο Γιωργάκης στη «Μιλίετ» (22/9/1999). «Θα μου φαινόταν περίεργο να πετάξει μια σοβαρή χώρα μια ολόκληρη πολιτική στον κάλαθο των αχρήστων για κάποιες βραχονησίδες»(!!), συμπλήρωνε ο ίδιος στα «ΝΕΑ» (23/10/2000). Και στη Βουλή (13/5/2005): «Τα σύνορα γίνονται λιγότερο ανθεκτικά, ίσως και λιγότερο σημαντικά»!!!

Οι 33 ή 34 γύροι συνομιλιών

Από τις αρχές του 2000 ξεκίνησαν άτυπες συνομιλίες Ελλάδας-Τουρκίας μεταξύ των Γεν. Γραμματέων των Υπουργείων Εξωτερικών, πρέσβων Αναστάσιου Σκοπελίτη και Ουγούρ Ζιγιάλ. Γι' αυτές δεν έχει διαρρεύσει επισήμως το παραμικρό, προφανώς για να μην προκαλέσουν την αγανάκτηση της ελληνικής κοινής γνώμης. Κάποια στοιχεία δημοσιογραφικά σχετικά μ'

αυτές δίνονται στην «Καθημερινή» (Στ. Αυγερό 4-6-2006). Σύμφωνα μ' αυτά, η Τουρκία ζητούσε στο βόρειο Αιγαίο, όπου υπάρχουν εκτεταμένα διεθνή ύδατα και πιθανολογείται βασίμως η ύπαρξη κοιτασμάτων πετρελαίου, η υφαλοκρηπίδα ή να μοιρασθεί μεταξύ των δύο χωρών ή να αποτελέσει αντικείμενο συνεισμετάλλευσης με προκαθορισμένα ποσοστά.. Η περιοχή ορίζεται (πάντα στα διεθνή ύδατα) από το Άγιο Ορος και τη Σιθωνία, τη Σκύρο, τη νησίδα Καλόγεροι (δυτικά της Χίου), τη Λέσβο και τον Άγιο Ευστράτιο. **Πάγιος στόχος της Τουρκίας, όχι μόνο για οικονομικούς, αλλά και για γεωπολιτικούς λόγους, είναι να αποκτήσει υφαλοκρηπίδα, αποκλειστική οικονομική ζώνη και εναέριο χώρο στα δυτικά των νησιών Λήμνου, Λέσβου και Χίου και να τα εγκλωβίσει.**

Την άνοιξη του 2003, στην 27η συνάντηση των δύο πολιτικών διευθυντών οι άτυπες διαπραγματεύσεις για την υπογραφή συνυποσχετικού, με σκοπό την παραπομπή στη Χάγη, είχαν ολοκληρωθεί. Οι δύο πλευρές ζητούσαν από το Διεθνές Δικαστήριο να οριοθετήσει γενικά την υφαλοκρηπίδα.—Ας σημειωθεί ότι μέχρι τότε η Ελλάδα δε ζητούσε γενικά οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου, αλλά ορισμένων περιοχών της, και πιο συγκεκριμένα, στη θαλάσσια προέκταση της συνοριακής γραμμής στον Έβρο και στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ των ελληνικών νησιών του ανατολικού Αιγαίου και των μικρασιατικών παραλίων. Συγκρινόμενο μ' αυτή την πάγια θέση, το συνυποσχετικό εκείνο συνιστούσε μια μεγάλη ελληνική υποχώρηση. Σ' αυτό, επίσης, αναφερόταν ρητά ότι οι δύο πλευρές συναινούσαν να επιλυθούν από το Διεθνές Δικαστήριο και όλα τα «παρεμπίπτοντα ζητήματα». Ας σημειωθεί ότι η Αθήνα δεν έθεσε θέμα στην Άγκυρα να αναγνωρίσει τη γενική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου της Χάγης.

Όταν ο Έλληνας πρέσβης είχε ζητήσει διευκρινίσεις για το ποια είναι τα παρεμπίπτοντα ζητήματα, ο συνομιλητής του είχε αποφύγει να τα κατονομάσει, δηλώνοντας γενικώς ότι η Άγκυρα θα έχει το δικαίωμα να θέσει όποιο ζήτημα αυτή νομίζει. Και βεβαίως το Δικαστήριο θα κρίνει εάν αυτά που θα τεθούν από την τουρκική πλευρά είναι ή όχι παρεμπίπτοντα. Ο Τούρκος πρέσβης, μάλιστα, αποσαφήνισε ότι η χώρα του θα διατηρήσει ακέραιες τις θέσεις της, εάν το Δικαστήριο τα κρίνει μη παρεμπίπτοντα και αρνηθεί να γνωμοδοτήσει επί της ουσίας. ➡

Σε άλλο άρθρο ο Στ. Αυγερό («Καθημερινή» 8-6-2006) γράφει: «Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, η -υπό τον Γιώργο Παπανδρέου- ελληνική διπλωματία προσπαθούσε κατά τη διάρκεια του 2003 να πείσει την Άγκυρα να αποδεχθεί ένα συμβιβασμό: να ανεχθεί χωρίς αντιδράσεις μία μερική επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων στο Αιγαίο, ως άτυπο μέρος μιας ευρύτερης συμφωνίας για την παραπομπή του ζητήματος της υφαλοκρηπίδας και των «παρεμπιπτόντων θεμάτων» στη Χάγη. Για την ακρίβεια, η Αθήνα ζητούσε να γίνει σιωπηλά αποδεκτή μία επέκταση από τα έξι στα εννέα μίλια, με ταυτόχρονη μείωση του εθνικού εναερίου χώρου από τα δέκα στα εννέα μίλια.» Ευτυχώς για την Ελλάδα, οι σχεδιασμοί αυτοί δεν πραγματοποιήθηκαν.

Οι αεροδιάδρομοι

Το 2003 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συμφώνησε για την αλλαγή των αεροδιαδρόμων στο Αιγαίο, καταργώντας τον αεροδιάδρομο Λήμνου-Χίου, που ελεγχόταν πλήρως από την Ελλάδα. Έτσι η Τουρκία πέτυχε το στόχο της, να αποκόψει από αεροδιαδρόμους τη Λήμνο και το Αν. Αιγαίο, να χαραχθούν καινούριοι, που υποχρεωτικά απαιτούν την έγκρισή της, και να μην εμποδίζονται τα τουρκικά μαχητικά, δηλ. να μην καταθέτουν σχέδια πτήσης.

Έρευνα και διάσωση

Τον Οκτώβριο του 2004 η κυβέρνηση της Ν.Δ. δέχθηκε την κατάργηση των ορίων του FIR Αθηνών για την αεροπορική έρευνα και διάσωση στο Αιγαίο που καθορίζονταν με νόμο του ελληνικού κράτους. (Για τα ναυτικά ατυχήματα ίσχυαν επίσης τα όρια του FIR Αθηνών.) Πρόκειται για πλήρη ανατροπή των ισχυόντων από το 1950. Παράλληλα η κυβέρνηση θεωρεί ότι «η Τουρκία δύνатаι, προκειμένου περί ναυτικών ατυχημάτων, να προβαίνει σε έρευνα και διάσωση σε θαλάσσιο διεθνή χώρο του Αιγαίου» (Πρακτικό σύσκεψης στο υπουργείο Εξωτερικών, Ιανουαρίου 2006). Η Τουρκία, έχει εκδώσει και εφαρμόζει σχετικό νόμο από το Δεκεμβρη του 2001, με τον οποίο καθορίζει το μισό Αιγαίο (ανατολικά του 25ου μεσημβρινού, που πέφτει ακριβώς πάνω στη βραχονησίδα Καλόγεροι, βόρεια της Άνδρου) ως δική της περιοχή θαλάσσιας έρευνας και διάσωσης.

Έτσι με τη συναίνεση ΠΑΣΟΚ και ΝΔ η Ελλάδα έχει οδηγηθεί σε κατάσταση αποκλεισμού της στο ανατολικό Αιγαίο.

Οικονομική στήριξη στην Τουρκία

Και δεν αρκούσαν αυτά, αλλά έπρεπε να στηρίξουμε και την παραπαίουσα τουρκική οικονομία, με την αγορά από την Εθνική μας

ασήμαντης τουρκικής τράπεζας, έναντι 3-4 δισ. ευρώ, δηλ. με όλο το μετοχικό της κεφάλαιο. Ποσά θηριώδη και επιλογές που είναι απαράδεκτες πολιτικά και επιχειρηματικά. Δυστυχώς η αστική μας τάξη δεν έχει ξεχάσει τις ρίζες της στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η κατάρριψη και ο πανικός

Στις 23 Μαΐου καταρρίφθηκε το ελληνικό μαχητικό και στους ηγετικούς κύκλους της χώρας που δε διανοούνται να προασπίσουν τα ελληνικά συμφέροντα επικράτησε πανικός. Η στήριξη της ευρωπαϊκής πορείας της Τουρκίας, δηλ. η υποχωρητικότητα μας, αντί να μειώσει, αύξησε την επιθετικότητά της, όπως ήταν φυσικό. Αντιλαμβάνονταν ότι αυτό δεν ήταν αποδεκτό από τον ελληνικό λαό. Έτσι έπρεπε να σοφισθούν κάτι άλλο, πιο «εύπεπτο». Δε γνωρίζουμε ποιος είχε τη φαεινή ιδέα να επιστρατεύσει το Στεφανόπουλο, αν και λένε ότι εμπνευστής του άρθρου ήταν ο Σημίτης και συντάκτης ο Ροζάκης, που, 5 μόλις μέρες μετά την κατάρριψη, ζήτησε να παραπέμψουμε όλες τις διεκδικήσεις της Τουρκίας στη Χάγη (σύννορα, αποστρατικοποίηση νησιών, υφαλοκρηπίδα κλπ !!), για να σηματοδοτήσει την «νέα πολιτική», την οποία έσπευσαν ασμένως να υιοθετήσουν οι υποστηρικτές του σχεδίου Ανάν (Γιωργάκης, ΣΥΝ) και να «βρεί» ενδιαφέρουσα η κυβέρνηση της ΝΔ και η Ντόρα Μητσοτάκη. Τελικά, όταν αποκαλύφθηκε τι σήμαινε η πρόταση Στεφανόπουλου, οι υποστηρικτές της άρχισαν τις ... εκπτώσεις, με συνέπεια να τον εξευτελίσουν πλήρως. Το πρόβλημα όλων αυτών είναι να μην έρθουν σε αντίθεση με τους Αμερικάνους, να μη δυσκολέψουν δηλ. έστω και στο ελάχιστο την Τουρκία, που ξεκινά συνομιλίες για το πρώτο κεφάλαιο ένταξής της στην Ε.Ε. (παιδεία και πολιτισμός) και απαιτείται κοινή θέση των 25 υπουργών εξωτερικών.

Ευτυχώς που η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι αντίθετη με τις παραχωρήσεις αυτών των οσφυοκαμπτών και δεν έχει απεμπολήσει την ελληνικότητα του Αιγαίου. Οι αντιδράσεις που υπάρχουν τους προκαλούν αμηχανία και ελπίζουμε ότι θ' αποτρέψουν και πάλι τις μειοδοσίες τους.

Το μεγάλο όμως μερίδιο τιμής και αναγνώρισης ανήκει στους ηρωικούς μας πιλότους, που διακινδυνεύουν καθημερινά τη ζωή τους για την προάσπιση του Αιγαίου, χωρίς να περιμένουν καμμία ανταμοιβή, ούτε καν ηθική. Γι' αυτούς «Και περισσότερη τιμή τους πρέπει, όταν προβλέπουν (και πολλοί προβλέπουν) πως ο Εφιάλτης θα φανεί στο τέλος...»

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΛΑΪΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ παρά την ανυπαρξία αντιπολίτευσης (συνέχεια από τη σελ. 1)

Τα δημόσια έσοδα είχαν αύξηση 1,6%, αντί του 6,5%, που ήταν ο αρχικός σχεδιασμός. Η δραστική μείωση των κοινωνικών δαπανών και η αύξηση της φορολογίας, που είχαν επιλέξει ως λύση, σκοντάφτουν μπροστά στο φόβο των εκλογών της αυτοδιοίκησης, με αποτέλεσμα την πλήρη σύγχυση (συλλογικές συμβάσεις, ΔΕΚΟ, πρόωπη συνταξιοδότηση).

Στην τουρκική πρόκληση στο Αιγαίο η κυβέρνηση απέκρυψε τα πραγματικά γεγονότα, γιατί δεν είχε τη διάθεση να κάνει αυτά που έπρεπε. Στην πρόταση Στεφανόπουλου χωρίστηκε σε υπέρμαχους (Ντόρα, Σουφλιάς) και σκεπτικιστές (Λιάπης, Τσιτουρίδης κλπ.). Ο υπουργός Άμυνας αναγκάστηκε να κρατήσει έναν τόνο παραπάνω, για να μπορέσει να σταθεί στο υπουργείο του, μετά τη θυσία του Ηλιάκη (ομολογία του ίδιου). Γενικότερα, με τις πρόσφατες δηλώσεις του Κ. Παπούλια, φαίνεται να διαμορφώνονται δύο τάσεις, που τέμνουν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ, και ίσως προετοιμάζουν το έδαφος για αλλαγές στο πολιτικό σκηνικό.

Χαρακτηριστικό της νοοτροπίας της φοφοδεούς πολιτικής ηγεσίας μας είναι ότι την ώρα που οι Τούρκοι σκότωναν τον Ηλιάκη και προέβαιναν σε «διάσωση» στο Αιγαίο η αρμόδια επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων συζητούσε και ήταν έτοιμη να ψηφίσει ομόφωνα την καθιέρωση της 19^{ης} Μαΐου ως ημέρας μνήμης για τη γενοκτονία των Ποντίων από τους Τούρκους. Αντί η τουρκική πρόκληση να τους οδηγήσει σε πιο σκληρή στάση, ομόφωνα ανέβαλαν την απόφαση επ' αόριστον! «Το σημερινό γεγονός μπορεί να περιπλέξει ακόμη περισσότερο τα πράγματα», δικαιολογήθηκε ο κ. Κολοζόφ του ΚΚΕ και στα λόγια του στηρίχτηκαν ο υπουργός Παυλόπουλος και ο εισηγητής Παπαηλιάς του ΠΑΣΟΚ για την αναβολή. Δεν είχαν το θάρρος ούτε καν να μιλήσουν για επίθεση, για κατασκοπία του

φωτογραφικού κλπ. Ήταν ένα «γεγονός»!! Η Κόπρος δεν αισθάνεται πια την Ελλάδα δίπλα της στους διεθνείς οργανισμούς, μόνη της δίνει τις μάχες, ενώ η υπ. Εξ. της Ελλάδας χαριεντίζεται με τον Γκιουλ, την ώρα που οι Τούρκοι προκαλούν στο Αιγαίο και τη Θράκη. Πλήρης επάνοδος στην εποχή Γιωργάκη.

Σύγχυση και ακινησία στο ΠΑΣΟΚ

Στο ΠΑΣΟΚ όλα είναι θολά και συγκεχυμένα και το κλίμα βαρύ. Τα όργανα είναι υπό συνεχή «αναδιαμόρφωση». Η «συμμετοχική δημοκρατία» σημαίνει λήψη αποφάσεων με τον πιο συγκεντρωτικό τρόπο, δηλ. από τον όποιο σχετικό ή άσχετο βρεθεί δίπλα στον «Πρόεδρο», ο οποίος μάλλον δεν κατανοεί τι γίνεται γύρω του. Έτσι ο Γιωργάκης αναίρεσε όλες τις θέσεις που είχε πρωτοδιατυπώσει για την αναθεώρηση του Συντάγματος, για τις κινητοποιήσεις των σπουδαστών και την πρόταση Στεφανόπουλου. Πρότείνει μάλιστα επέκταση των χωρικών μας υδάτων πριν από την προσφυγή στη Χάγη, αποφεύγοντας επιμελώς να καθορίσει το μήκος της επέκτασης. Προφανώς είχε στο νου του τη συμφωνία που είχε ετοιμάσει ως υπ. Εξ. με τους φίλους του Τούρκους, που προέβλεπε μικρή και μεταβλητή επέκταση, παραιτούμενος από τα 12 μίλια.

Έτσι τα πρωτοκλασάτα στελέχη εκπονούν προσωπικές στρατηγικές, διαγκωνίζονται και αντιπαρατίθενται δημόσια και όλοι μαζί διαμαρτύρονται, επειδή το ΠΑΣΟΚ δε δείχνει ικανό να επανέλθει στην κυβέρνηση, για να επαναλάβουν τις αθλιότητές τους.

Με την κατάσταση αυτή, με την αδυναμία και του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. να περάσουν τις «μεταρρυθμίσεις» και τη Χάγη, πολλοί εντός και εκτός Ελλάδας σκέπτονται σοβαρά τον «τρίτο πόλο» και τη συγκυβέρνηση κατά το γερμανικό πρότυπο. Αλίμονό μας, αν δεν αντιδράσουμε μαζικά και δυναμικά!

Επιλεκτική ευαισθησία

Στην «Ελευθεροτυπία» εμφανίστηκε διεύθυνση ιστοσελίδας για την υποστήριξη νεαρής Ιρανής, που απειλείται με σοβαρότατη ποινή, βάσει του ισλαμικού νόμου. Το «ενδιαφέρον» αυτό μας θυμίζει τις συλλογές υπογραφών και τις προβολές σκληρών βίντεο με Αφγανές, λίγο πριν την εισβολή των δυτικών «απελευθερωτών». Μετά την εισβολή δεν τους ενοχλούν ούτε η βία κατά των γυναικών, ούτε η μπούργκα, ούτε η παραγωγή οπίου, ούτε τους ενόχλησαν ποτέ

αντίστοιχα φαινόμενα στη Σαουδική Αραβία, με το πιο σκληρό ισλαμικό καθεστώς, γιατί εκεί το καθεστώς είναι δικό τους.

Τώρα ήρθε η σειρά του Ιράν, για να αφυπνιστούν τα επιλεκτικά ανακλαστικά των Δυτικών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, με σκοπό να σκοτεινιάσει μια μέρα ο ουρανός και του Ιράν από τα αεροπλάνα τους. Αν και οι ευφυέστεροι απ' αυτούς καταλαβαίνουν ότι το Ιράν δεν είναι ούτε Ιράκ, ούτε Αφγανιστάν. Αν τολμήσουν εισβολή, θα γίνει ο τάφος τους.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΑ

Η συγκλονιστική υπόθεση του μικρού Άλεξ μετατράπηκε σε καθημερινό τηλεοπτικό σόου και οι εφημερίδες αφιέρωσαν πρωτοσέλιδα, ρεπορτάζ, έρευνες και αναλύσεις σ' ένα θέμα που ξαφνικά ανακαλύφθηκε και πουλάει, την παιδική βία. Λίγοι ασχολούνται με τα αίτια, ακόμα λιγότεροι προτείνουν λύσεις, κανένας δεν αισθάνεται υπεύθυνος.

Όμως τη σχολική και εφηβική βία, τις συμμορίες, δεν τις πρωτογνωρίζουμε τώρα, έχουν μια αυξητική τάση τα τελευταία κυρίως χρόνια. Στο Δικαστήριο Ανηλίκων Αθηνών τη χρονιά 2001-02 είχαν προσαχθεί 103 ανήλικοι 7-12 χρονών, την επομένη χρονιά 2002-03 ο αριθμός σχεδόν διπλασιάστηκε. Εξ άλλου είναι κοινή διαπίστωση ότι τα παιδιά συμπεριφέρονται βιαιότερα σε σχέση με παλαιότερες εποχές. Σίγουρα κάτι φταίει, κάποιοι άλλοι ευθύνονται κι όχι μόνο το παιδί των 12 χρόνων.

Αίτια της παιδικής βίας

Η παιδική βία είναι συνέπεια και συνέχεια της μικρής καθημερινής βίας, της επιθετικότητας και του ανταγωνισμού μεταξύ των ενηλίκων. Η κατάσταση χειροτερεύει, λόγω της κοινωνικής αποσύνθεσης, της κατάρτησης της «γειτονιάς», της απαξίωσης του σχολείου, του ρόλου των εκπαιδευτικών και της οικογένειας. Τα μοντέλα βίας που προβάλλονται από τα ΜΜΕ, με προεξάρχουσα την τηλεόραση, στα άθλια σόου της οποίας συμμετέχουν νεαρά παιδιά μετά γονέων και δασκάλων(!), και η επιβολή του δυτικοευρωπαϊκού-αμερικανικού τρόπου ζωής, και τα εξουθενωτικά - απάνθρωπα ριάλιτι παιχνίδια, που προβάλλονται όλες τις ώρες, τα βίαια ηλεκτρονικά παιχνίδια όπου νικητής είναι όποιος εξοντώσει περισσότερους «αντιπάλους», όχι μόνο καταστρέφουν την παιδική ψυχή, αλλά ευνοούν συστηματικά την επιθετικότητα και τη βίαιη συμπεριφορά από τις πολύ μικρές ηλικίες. Αγ μάλιστα δέκτες αυτών των παραστάσεων είναι παιδιά προβληματικών οικογενειών, στις οποίες ίσως συνυπάρχουν φτώχεια, ανεργία, κοινωνικός αποκλεισμός ή ακόμα και ρατσισμός, είναι εύκολο να καταλάβει κάποιος τα αποτελέσματα, αρκεί να μην υποκρίνεται ότι το πρόβλημα δεν τον αγγίζει.

Η στάση της πολιτείας

Γιατί η πολιτεία, αντί να προλαμβάνει την ανήλικη παραβατικότητα και βία με θεσμούς και προγράμματα, σχολικούς συμβούλους, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και σωστή εκπαίδευση, επιτρέπει όλα όσα προαναφέραμε, που συμβάλλουν στην παιδική βία;

Σε όλους τους μεγάλους κοινωνικούς, εθνικούς και πολιτικούς αγώνες η νεολαία, με συλλογικότητα, αλληλεγγύη, πνεύμα αυτοθυσίας και ευγενή ιδανικά, ήταν το πιο μαζικό και μαχητικό κομμάτι. Η καταστολή αποδείχτηκε ότι δεν ήταν ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την αντιμετώπισή της. Έτσι, στα χρόνια της παγκοσμιοποίησης έγινε συστηματική προσπάθεια, με όλα τα επιστημονικά μέσα, όχι να καταστέλλονται οι αγώνες της νεολαίας, αλλά να μη γίνονται καν. Για το σκοπό αυτό καλλιεργήθηκαν ο ατομισμός, η ανασφάλεια, ο φόβος, όλα τα κατώτερα ένστικτα, ώστε ο νέος να αισθάνεται το διπλανό του ως εχθρό (που πρέπει να πατήσει στο πτώμα του, για να του «φάει τη θέση») και όχι ως σύντροφο (που μαζί θα φτιάξουν έναν καλύτερο κόσμο). Η «λύση» θα είναι τελική, εάν όλ' αυτά ξεκινήσουν από τις πολύ τρυφερές ηλικίες. Οι γονείς, κι αν ακόμη υπάρχουν, κι αν είναι στο σπίτι, απορροφημένοι στις δουλειές τους και τα προβλήματά τους, αφήνουν το παιδί εκτεθειμένο με τις ώρες στην τηλεόραση και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Αργότερα τρέχουν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες.

Ελεγχόμενη και η «αμφισβήτηση»

Ακόμη και η φυσική ανάγκη του νέου να αμφισβητεί το «σύστημα» ικανοποιείται με το «σερβίρισμα» μορφών εκτόνωσης που καλλιεργούν όλα τα παραπάνω και καθιστούν τους νέους ακίνδυνους για το «σύστημα» αυτό. Η διάδοση των ναρκωτικών ήταν ένας ακραίος τρόπος για να «εξουδετερωθούν» οι νέοι, οι παρέες τους και οι οικογένειές τους. Στην Ελλάδα την εποχή αυτή έτυχε να βρεθεί στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ, που ανέλαβε το καθήκον της διάβρωσης της νεολαίας, ιδρύοντας προς τούτο και ειδικό υπουργείο. Καμιά κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν έθιξε τίποτα απ' αυτά που προκαλούν και ενισχύουν την παιδική βία και, φυσικά, δεν τίθεται θέμα να τα θίξει μελλοντικά, όσο την πολιτική στη χώρα μας θα την ασκούν οι γνωστές δυνάμεις, δηλ. οι πάτρωνές τους, ερήμην του ελληνικού λαού, που είναι συνυπεύθυνος, αφού αυτός τους στηρίζει και τους νομιμοποιεί με την ψήφο του ή την ανοχή του.

Ο κ. Σουφλιάς και το όζον

Μας έπνιξαν το όζον και τα οξείδια του αζώτου, αλλά ο κ. Σουφλιάς δεν κάνει τον κόπο, όχι να πάρει μέτρα, αλλά ούτε καν να μας ενημερώσει. Τα Μ.Μ.Ε. των «νταβατζήδων» όμως έχουν στο απυρόβλητο τον προστατευόμενό τους. Ενώ, αν είχε καυτηριάσει την πρόταση Στεφανόπουλου ...

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Θετικές εξελίξεις στο πολιτικό σκηνικό της Κύπρου σηματοδότησαν τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών και ο ανασχηματισμός που ακολούθησε.

Ενισχύθηκαν οι υποστηρικτές του ΟΧΙ

Στις εκλογές ενισχύθηκαν τα κόμματα που υποστήριξαν το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα (ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ, ΕΥΡΩΚΟ), εκτός (δυστυχώς) από τους οικολόγους, που παρέμειναν στάσιμοι. Το ΑΚΕΛ, που υποστήριξε το «ΟΧΙ, για να τιμεντώσει το ΝΑΙ» (!) μειώθηκε. Ο ΔΗΣΥ, που υποστήριξε το ΟΧΙ, μειώθηκε επίσης. Οι ακραίοι μειοδότες Ε.ΔΗ. δεν μπήκαν καν στη Βουλή.

Τα αποτελέσματα αυτά **ενισχύουν τη θέση του Προέδρου Τ. Παπαδόπουλου** τόσο μέσα στην κυπριακή κοινωνία όσο και μέσα στα πλαίσια του κυβερνητικού συνασπισμού. Το ΑΚΕΛ οφείλει να περιορίσει τους εκβιασμούς του για πιο υποχωρητική στάση στο εθνικό θέμα. Η ματαίωση της επανεκλογής του Τ. Παπαδόπουλου το 2008 (με προβολή υποψηφιότητας και από το ΑΚΕΛ) γίνεται δυσκολότερη.

Καλύτερη η εικόνα της κυβέρνησης

Ο ανασχηματισμός βελτίωσε την εικόνα της κυβέρνησης. Υπουργοί που επέδειξαν ανεπάρκεια ή έλλειψη σοβαρότητας αντικαταστάθηκαν από ικανότερους και σοβαρότερους. Τώρα η κυβέρνηση είναι πιο ευθυγραμμισμένη με τον Πρόεδρο στο εθνικό θέμα, χωρίς να λείπουν από αυτήν οι ανανικοί. Όλ' αυτά όμως δεν πρέπει να δημιουργήσουν κλίμα υπεραισιοδοξίας, γιατί οι αντιφάσεις και τα προβλήματα παραμένουν.

Α) Οι **εσωτερικές τριβές** στον κυβερνητικό συνασπισμό συνεχίζονται, όχι μόνο λόγω πολιτικών διαφωνιών (που ως ένα βαθμό είναι λογικές και χρήσιμες), αλλά και λόγω μικροκομματικών ή προσωπικών επιδιώξεων.

Β) Η **οικονομική και κοινωνική πολιτική** υπαγορεύεται από την Ε.Ε. και τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς, εξυπηρετεί τα συμφέροντα των μεγαλοεπιχειρηματιών, καταστρέφει την κυπριακή οικονομία και οξύνει τις ανισότητες και τη λαϊκή δυσανεμία. Ο υπ. Οικονομικών (ικανός και σοβαρός τεχνοκράτης) είναι στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Γ) Ενώ στο λαό γίνεται όλο και περισσότερο σαφές ότι η Ε.Ε. υποστηρίζει τα σχέδια των Αγγλοαμερικανών στο εθνικό θέμα και ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε τίποτα καλό από αυτήν, η πολιτική ηγεσία (κυβέρνηση και αντιπολίτευση) εξακολουθεί να βαυκαλίζεται με την «ευρωπαϊκή λύση του κυπριακού».

Εγκλωβισμένο το Κυπριακό

Οι τελευταίες εξελίξεις στο Συμβούλιο των υπ. Εξ. στο Λουξεμβούργο και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (Σύννοδο Κορυφής) στα μέσα Ιουνίου ήταν συνέχεια των προηγούμενων. Η κυπριακή κυβέρνηση, **χωρίς τη συμπαράσταση πλέον της Αθήνας**, έχει περιορίσει τις διεκδικήσεις της στην υπογραφή του Πρωτοκόλλου και το άνοιγμα λιμανιών και αεροδρομίων. Έτσι η άρχουσα κάστα της Τουρκίας, μέσω της διαδικασίας ένταξης στην Ε.Ε. (την οποία Ελλάδα και Κύπρος υποστηρίζουν!), νομιμοποίησε και το στρατό κατοχής και τους εποίκους και την αρπαγή των περιουσιών.

Το άνοιγμα λιμανιών και αεροδρομίων (αν ποτέ γίνει, αφού και αυτό αρνείται η Τουρκία) δε θα σημαίνει τίποτα για την κυπριακή οικονομία, αφού η ένταξη στην Ε.Ε. συρρικνώνει απελπιστικά την παραγωγική της βάση. Μόνοι ωφελημένοι θα είναι οι Κύπριοι εφοπλιστές, που τα πλοία τους θα διακινούν ξένα προϊόντα, κυρίως τουρκικά αγροτικά και ευρωπαϊκά βιομηχανικά.

Στις όποιες παραινήσεις της Ε.Ε. για καλύτερη συμπεριφορά η Τουρκία απαντά με το γνωστό της τσαμπουκά. Αν τελικά μπει ή δεν μπει η Τουρκία στην Ε.Ε. δεν εξαρτάται καθόλου από τη στάση της στο Κυπριακό κι αυτό το ξέρουν όλοι, το ξέρει και το τουρκικό κατεστημένο, γι' αυτό δεν κάνει καμιά υποχώρηση, αντιθέτως έγινε πιο προκλητικό. Μέχρι τώρα οι παραινήσεις διαρκούν ως την ώρα της ψηφοφορίας, η οποία είναι πάντα ευνοϊκή για να προχωρήσει η ένταξη της Τουρκίας. Αν η ένταξή της δεν ολοκληρωθεί τελικά, θα είναι γιατί η Ε.Ε. θα αποφασίσει να μην αυτοκτονήσει για το χατίρι των Αμερικανών συμμάχων της. Αμφιβάλλουμε αν είναι σε θέση να κάνει έστω και αυτό!

ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ο εσμός των ξενόδουλων επανέφερε, με την πρόταση Στεφανόπουλου, το αίτημα των προστατών τους για αποστρατικοποίηση των νησιών. Η Τουρκία είναι έτοιμη να χρυσώσει το χάπι. Θα διαλύσει ταυτοχρόνως την 4^η Στρατιά του Αιγαίου. Αλλά τα 140 τουρκικά αποβατικά και η Ταξιαρχία στη Φώκεια, που κάνουν κάθε χρόνο ασκήσεις απόβασης (για να αποβιβάστουν πού;), **δεν** ανήκουν στην 4^η Στρατιά!!! Έτσι τα νησιά θα γίνουν εύκολη λεία, όπως η Κύπρος το 1974 (αφού η χούντα απέσυρε τη μεραρχία). Σε ενδεχόμενη σύρραξη θα είναι αδύνατη η μεταφορά τότε ελληνικού στρατού στα νησιά. Οι Τούρκοι θα μεταφέρουν δια ξηράς όσο θέλουν.

«ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ» ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

από Έλληνες (κατ' όνομα) πολιτικούς και «διανοούμενους»

Η πρόταση του Κωστή Στεφανόπουλου να γίνουν, ουσιαστικά, δεκτά όλα όσα ονειρεύονται οι τουρκικές ελίτ (που δυναστεύουν τους λαούς της Μικράς Ασίας) εναντίον της χώρας μας λειτούργησε, παρά τις προσδοκίες των εμπνευστών της, ως σήμα κινδύνου για τους Έλληνες πολίτες και ως αρχή, επιτέλους, αφύπνισης.

Η μειοδοσία στο Αιγαίο

Δεν ήταν βέβαια κεραυνός εν αιθρία για όσους πρόσεχαν τις ανάλογες κινήσεις τα τελευταία χρόνια. Ξεκίνησαν επί Ανδρέα Παπανδρέου με τη «συμφωνία» του Νταβός (1987) και την αποτυχία της (mea culpa), συνεχίστηκαν με τα άρθρα του Μίκη Θεοδωράκη (λέγεται δια χειρός Λαλιώτη) και τις προτάσεις Μητσοτάκη για ... σύνδεση των νησιών του Αν. Αιγαίου με τις τουρκικές ακτές και την αποστρατικοποίηση της Θράκης και επισημοποιήθηκαν από τους Σημίτη-Πάγκαλο-Γιωργάκη (με την ουσιαστική συναίνεση Ν.Δ. και ΣΥΝ), με τις **συμφωνίες της Μαδρίτης** (1997 - «η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, αποφυγή μονομερών ενεργειών», δηλ. μη άσκηση του δικαιώματός μας για τα 12 μίλια) και **Ελσίνκι** (1999 - υπάρχουν «συνοριακές διαφορές»).

Το σχέδιο Ανάν

Ακολούθησε η συγχορδία των ίδιων για την αποδοχή του σχεδίου Ανάν, όταν για πρώτη φορά αποκαλύφθηκε ο ρόλος του (δημοφίλους μέχρι τότε) Κ. Στεφανόπουλου, που ορθά-κοφτά είπε στο δήμαρχο και το μητροπολίτη της κατεχόμενης Κερύνειας που τον επισκέφθηκαν: «Ξεχάστε την Κερύνεια»!! Ευτυχώς οι Κύπριοι δεν την ξέχασαν και έδωσαν την απάντησή τους στο σχέδιο Ανάν.

ΕΛΙΑΜΕΠ και Μ.Κ.Ο.

Δεν πτοήθηκε όμως ο εσμός αυτός των υποστηρικτών της υποδούλωσής μας στους νέοοθωμανούς και επανέρχονται δριμύτεροι, με αιχμή το «Ελληνικό(!...) Ίδρυμα Αμυντικής και Ευρωπαϊκής Πολιτικής» (ΕΛΙΑΜΕΠ), που χρηματοδοτείται από το ελληνικό δημόσιο, ξένες πρεσβείες, πανεπιστήμια και ιδρύματα, το διαβόητο Αμερικανοσυγγροεβραίο Σόρος, την Coca Cola, την Ιντρακόμ του κ. Κόκκαλη κλπ. Από κοντά και οι ποικιλώνυμες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.), με ανάλογες πηγές χρηματοδότησης, βασικά εργαλεία για την άσκηση εξωτερικής πολιτικής από το Γιωργάκη και τη Ντόρα, που ευελπιστούν να αντικαταστήσουν τη λαϊκή θέληση, με τη μάσκα της «κοινωνίας των πολιτών».

Ιδού μερικά από τα κατορθώματα του εν λόγω ΕΛΙΑΜΕΠ.

Διανοούμενοι αντί στρατού εισβολής

Ο πρόεδρος του, αφού υπηρέτησε ευδοκίμως στις υπηρεσίες ασφαλείας των ΗΠΑ(!), μετακόμισε στον ελληνικό πανεπιστημιακό χώρο και έγραψε στο πόνημά του περί «μαλακής ισχύος»: «Γιατί να ξοδέψω 1 δισεκατομμύριο δολάρια, για να εισβάλω στρατιωτικά σε ένα κράτος, όταν μπορώ να εκπληρώσω τους σκοπούς μου μόνο με 10 εκατομμύρια δολάρια, με το να επιστρατεύσω ποικιλοτρόπως ινστιτούτα, διανοούμενους, ακαδημαϊκούς, επιδεκτικούς στράτευσης δημοσιογράφους, νέους φιλόδοξους πολιτικούς και κάθε άλλη ασθενή ψυχή, που είναι έτοιμη για μια χούφτα δολάρια να καταστεί μεταπράτης των ιδεών και συμφερόντων μου;» (ΠΑΡΟΝ 5/2/06).

Έτσι επιστρατεύτηκαν οι ποικιλώνυμοι τοιοῦτοι στην Ελλάδα και την Κύπρο και έχουμε κατακλυστεί από την προπαγάνδα τους. Τώρα, με την κατάληψη του υπ. Εξ. Από τη Ντόρα αισθάνονται ισχυρότεροι και αποθρασύνθηκαν.

Να παραιτηθούμε από τα 12 μίλια!

Ο εν λόγω κύριος εκλήθη να μιλήσει στους αξιωματικούς των Σχολών Εθνικής Αμυνας και Εθνικής Ασφάλειας, τους οποίους προσπάθησε να πείσει ότι πρέπει να παραιτηθούμε του δικαιώματός μας να επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα στα 12 μίλια(!), όπως έχουν κάνει όλες οι χώρες του κόσμου πλην 3. Και ξεσήκωσε θύελλα!

[Για την **Κύπρο** βλ. ένθετη φωτοτυπία]

Πρόσφατα ο καθηγητής κ. Τσούκαλης και ο δημοσιογράφος κ. Σωμερίτης εκπροσώπησαν το ΕΛΙΑΜΕΠ σε συζήτηση για την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας. Αφού επέμειναν να μας εκφοβίζουν με τις ανοησίες περί «εξημέρωσης του θηρίου», ο πρώτος ομολόγησε επιτέλους ότι η Ε.Ε. δεν πρόκειται να μας βοηθήσει στην επίλυση των «ελληνοτουρκικών διαφορών» και γι' αυτό (ισχυρίστηκε ότι) πρέπει να **συμβιβαστούμε με την Τουρκία σε όλα τα θέματα!** Το πανδαμόνιο που ακολούθησε οδήγησε σε εσπευσμένη διακοπή της συζήτησης.

Δεν έχουμε χώρο για περισσότερα κατορθώματα του ΕΛΙΑΜΕΠ και των ΜΚΟ (για περισσότερα στο τεύχος 58 του «Άρδην»). Μας αρκεί να διαβεβαιώσουμε ότι, αν στο δυσνόητο σχέδιο Ανάν δόθηκε η κατάλληλη απάντηση, στα πολύ κατανοητά νέα σχέδια (πρόταση Στεφανόπουλου κλπ.) η απάντηση θα είναι ακόμη πιο ηχηρή.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ), επιτέλους, στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος

(συνέχεια από τη σελίδα 1)

Πράγματι η Εκπαίδευση στην ανώτερη βαθμίδα της νοσεί βαρύτερα (εννοείται ότι και γενικότερα για την Παιδεία τα πράγματα δεν είναι καλά, αλλά δεν είναι του παρόντος η διεξοδική αναφορά σ' αυτήν). Και επειδή οι πάντες το γνωρίζουν αυτό, πίστεψε η κυβέρνηση ότι θα είχε τη συμπαράσταση της πλειονότητας των πολιτών, ή έστω την ανοχή τους, στην απόπειρά της «να βάλει κάποια τάξη στο χάος». Οι υπολογισμοί της, όμως, αποδείχθηκαν λανθασμένοι, γιατί όλοι κατάλαβαν «πού το πάει», γιατί δεν έλαβε υπόψη της ότι οι συνθήκες ήταν ώριμες για την εξέγερση των φοιτητών και τη συνειδητοποίηση του προβλήματος.

Πράγματι στα πανεπιστήμια επικρατεί χάος. Υπαρκτό το πρόβλημα των «αιωνίων φοιτητών», μετά τις διαρκείς εκπτώσεις στη λειτουργία της εκπαίδευσης. Υπαρκτό το πρόβλημα της σχεδόν επαίσχυντης κομματικοποίησης στο διδακτικό και διοικητικό προσωπικό, με τραγελαφικά αποτελέσματα στις βαθμολογίες, στην επιλογή των μεταπτυχιακών φοιτητών, στα διδακτέα μαθήματα, στην επιλογή και συγγραφή(!) συγγραμμάτων, στα απερίγραπτα εν πολλοίς προγράμματα σπουδών, στην παραλογική μερικές φορές «συμμετοχή» των φοιτητών (δηλ. κομματικών μειοψηφιών) σε αποφάσεις εξ ορισμού μη επιδεχόμενες τέτοιες «συμμετοχές» (π.χ. καταρτισμός προγραμμάτων, εκλογή καθηγητών). Υπαρκτό το πρόβλημα του πανεπιστημιακού ασύλου, μετά τους συνεχείς βανδαλισμούς και καταλήψεις από ασχέτους. Και, φυσικά, ούτε λόγος για πνευματική καλλιέργεια, για ηθική συνειδητοποίηση, για πραγματική, ελεύθερη έρευνα και αναπαραγωγή της Γνώσης. Και άλλα, ων ουκ έστι αριθμός!

Η Παιδεία στα χέρια του ασύδοτου κέρδους

Όμως ποιος υπήρχε πιθανότητα να πιστέψει ότι η κ. Γιαννάκου (όπως παλιότερα ο απερίγραπτος Κοντογιαννόπουλος ή ο Αρσένης) ήθελε να διορθώσει έστω μερικά από τα κακώς κείμενα. Όλοι κατάλαβαν ότι αυτά τα κακώς κείμενα ήταν το προκάλλυμμα, για να περάσει μια πολιτική που αλλάζει όλη τη φιλοσοφία της Εκπαίδευσης.

Πράγματι δε φέρει η Ν.Δ. τη μεγαλύτερη ευθύνη για όσα προαναφέραμε, γι' αυτό και όλες οι όψιμες διαμαρτυρίες των αγορητών του ΠΑΣΟΚ και του ανεκδιήγητου αρχηγού τους μόνο μειδιάματα προκαλούν ακόμη και στους οπαδούς τους. Αλλά και εδώ οι φοιτητές χτύπησαν στο κέντρο του στόχου. «Δεν πρέπει να μας απασχολούν τα επιμέρους θέματα, ούτε οι επιμέρους ρυθμίσεις», λένε ορθά. Το πρόβλημα

είναι ότι η Ν.Δ. (και η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ) θέλουν να απαξιώσουν τη Δημόσια Παιδεία και να επιβάλουν την ιδιωτική, να κυριαρχήσει δηλ. το ασύδοτο κέρδος και η δεσποτεία των αεριτζήδων επιχειρηματιών ή των ξένων εταιριών και θεσμών (ΝΑΤΟ, Ε.Ε. κλπ.) σ' ένα χώρο όπου κρίνεται κυριολεκτικά η επιβίωση της κοινωνίας μας, της πολιτείας μας, της χώρας μας και του έθνους ολόκληρου. Ήδη ο διαβόητος Λαμπράκης με τα ιδρύματα Μποδοσάκη, Νιάρχου, Ωνάση, Κωστόπουλου, Λεβέντη, Ευγενίδειο κλπ. πρόλαβαν να δηλώσουν στον τύπο ότι «αποφάσισαν να συνεργαστούν, προκειμένου να σχεδιαστεί και υλοποιηθεί ένα πρόγραμμα, το οποίο έχει στόχο την ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας ...».

Γι' αυτό και το αίτημα «μην πειράζετε το άρθρο 16 του Συντάγματος» (που απαγορεύει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και που ετοιμάζονται η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ να τροποποιήσουν) στοχεύει πράγματι στην καρδιά του προβλήματος.

Αντίσταση χωρίς προτάσεις

Μετά τις κινητοποιήσεις και το σάλο που προκλήθηκε -η Ν.Δ.- ανέκρουσε πρύμναν και δημοσιοποίησε ανούσιες προτάσεις, επιφυλασσόμενη να επανέλθει σε ευθετότερο χρόνο. Θα είναι, πιστεύουμε, πολύ δύσκολο νά τα καταφέρει. Ήδη το κέρδος από τις φοιτητικές κινητοποιήσεις είναι μεγάλο. Η νίκη όμως είναι για την ώρα απλά αμυντική. Δεν υπήρξαν προτάσεις (ίσως δεν ήταν δυνατό τώρα) για την αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος. Και δε διαφαίνεται να γίνεται κάτι τέτοιο, δυστυχώς, στο εγγύς μέλλον, όταν τα πάντα σε όλα τα επίπεδα βρίσκονται σε πλήρη διάλυση και εξακολουθεί να κυριαρχεί η ασύδοτη διαφθορά, η ιδιοτέλεια, η υποτέλεια στα ξένα (εχθρικά) κελεύσματα. Αρκεί να αναφερθεί ότι επικεφαλής του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας είναι ο Βερέμης, αντιπρόεδρος του ΕΛΙΑΜΕΠ (βλ. άλλο άρθρο), επιλογή ... Σημίτη!!

[Ελπίζουμε ότι σύντομα θα δημοσιεύσουμε αναλυτική ανάπτυξη για τα θέματα Παιδείας και Εκπαίδευσης, μετά την προεργασία που ήδη έγινε από τους νέους του ΑΣΚΕ.]

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να μην ξεχνούν τη συνδρομή τους για την ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ και για την οικονομική ενίσχυση του Α'Σ.Κ.Ε..

Καλό καλοκαίρι!

ΥΠΕΡΔΑΝΕΙΣΜΟΣ : αυτή είναι η «ανάπτυξη» που μας επιτρέπει η Ε.Ε.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

δάνεια ανά νοικοκυριό έφτασε τα 19.600 ευρώ το 2005, από 15.500 ευρώ που ήταν το 2002, όταν το μέσο εισόδημα ανά κάτοικο είναι 14.000 ευρώ. Χρέη έχει περίπου το 48 % των ελληνικών νοικοκυριών.

Αν δεν υπήρχε αυτός ο υπερδανεισμός κράτους και ιδιωτών, η πολυδιαφημισμένη τα τελευταία χρόνια (ιδιαίτερα επί Σημίτη) αύξηση του ΑΕΠ κατά 4% έως 4,5% θά ήταν στην πραγματικότητα μείωση.

«Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Τραπέζης της Ελλάδος, για την παραγωγή μιας μονάδος εθνικού εισοδήματος στη χώρα μας, δημιουργείται συνολικό ακαθάριστο χρέος πέντε μονάδων. Στο τελευταίο περιλαμβάνονται όχι μόνον το πολυσυζητημένο χρέος του δημόσιου τομέα, αλλά και εκείνο του ιδιωτικού, όπως επίσης οι καθαρές ευρωπαϊκές απολήψεις και γενικότερα οι κεφαλαικές υποχρεώσεις του συνόλου της οικονομίας έναντι του εξωτερικού. Για την πραγματοποίηση αυξητικού ρυθμού 4% του εθνικού εισοδήματος, το εξωτερικό έλλειμμα της χώρας διευρύνεται με ρυθμό 8% του εθνικού εισοδήματος. Εάν ληφθεί υπόψη ο αυξητικός ρυθμός των χρεών, τότε η πραγματική αύξηση του εθνικού εισοδήματος αποδεικνύεται αρνητική.» Κώστας Βεργόπουλος, ΚΥΡ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 12-6-2005.

Αυτήν την «ανάπτυξη» εννοούν οι ευρωπαϊστές, δηλ. την αύξηση του ΑΕΠ με δανεισμό του δημοσίου, των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών, προς όφελος των τραπεζιτών και του μεγάλου κεφαλαίου, που υποθηκεύει τη χώρα με τεράστια χρέη. Δεν εννοούν, ασφαλώς, την ανάπτυξη μέσω της αύξησης της εγχώριας παραγωγής, ώστε ν' αυξηθούν οι εξαγωγές, να μειωθούν οι εισαγωγές, η ανεργία και τα τεράστια ελλείμματα.

Μέσα στην Ε.Ε. δεν είναι δυνατόν μια ελληνική κυβέρνηση να τονώσει την ελληνική παραγωγή μέσω π.χ. της αύξησης της ζήτησης, χωρίς νέα δάνεια, αφού:

1) Δεν ελέγχει το νόμισμά της και γι' αυτό δεν μπορεί να κάνει φθηνότερες τις εξαγωγές με υποτίμηση ή διολίσθησή του.

2) Θα συναντήσει τη λυσσαλέα αντίδραση των τραπεζιτών, που θα χάσουν τα κέρδη τους από τα κάθε είδους δάνεια και μέσω του προστάτη τους, της Κομισιόν, θ' απειλούν με λήψη μέτρων τη χώρα για «νόθευση» του ανταγωνισμού και «εθνικιστική» οικονομική πολιτική (ναι, το εκστόμισαν για τις εθνικοποιήσεις της Βολιβίας, ακόμη και για την οικονομική πολιτική της

Γαλλίας!).

Η παραμονή μας στην Ε.Ε. ευνοεί μόνο τους ολίγους. Η αποχώρησή μας απ' αυτήν είναι όρος επιβίωσης της χώρας και της ελληνικής κοινωνίας.

Περιοδεία του ΑΣΚΕ στη Βόρεια Ελλάδα

Από τις 1 έως τις 5 Ιουνίου κλιμάκιο του ΑΣΚΕ περιόδευσε σε 15 πόλεις της Μακεδονίας και της Θράκης. Έγιναν συζητήσεις με φίλους του κόμματος, μοιράστηκαν 15.000 προκηρύξεις και δόθηκαν συνεντεύξεις στην τηλεόραση «Πρωινή» της Καβάλας, το ραδιόφωνο «Γνώμη» της Αλεξανδρούπολης, την εφημερίδα «Χρόνος» της Κομοτηνής και το ραδιόφωνο «Ακρίτες» της Θεσσαλονίκης. Ιδιαίτερη αναφορά στις διαπιστώσεις από τη Θράκη γίνεται σε ξεχωριστό άρθρο.

Το κλιμάκιο επισκέφθηκε το εξαιρετικό νεόδμητο αρχαιολογικό μουσείο των Αβδήρων και τον ιστορικό χώρο των οχυρών του Ρούπελ, όπου είχε μια θαυμάσια ξενάγηση από 2 στρατευμένους (φιλόλογο και αρχαιολόγο), που υπηρετούν εκεί. Προτείνουμε στους αναγνώστες μας να επισκεφθούν και τους δύο χώρους με την πρώτη ευκαιρία.

Σύνοδος των μελών του ΑΣΚΕ

Στις 28 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε η τακτική σύνοδος των μελών του ΑΣΚΕ, με θέματα τον απολογισμό της δραστηριότητας του κόμματος το πρώτο 6μηνο του 2006 και τον προγραμματισμό για το δεύτερο 6μηνο.

Στον απολογισμό της Εκτελεστικής Επιτροπής αναφέρθηκαν τα εξής: 1) Η τακτική συνεδρίαση της Ε.Ε. κάθε Δευτέρα στις 9 μ.μ. και της νεολαίας κάθε Πέμπτη στις 8 μ.μ. (οι συνεδριάσεις είναι ανοιχτές σε όποιο φίλο θέλει να τις παρακολουθεί). 2) Η τακτική έκδοση της «Ενημέρωσης» κάθε δίμηνο. 3) Η τακτική ενημέρωση της ιστοσελίδας του ΑΣΚΕ, την οποία επισκέπτονταν κατά μέσο όρο 67 επισκέπτες κάθε μέρα το πρώτο 6μηνο του 2006 (έναντι 36 το 2005). 4) Η έκδοση της προκήρυξης του 2006 και το μοίρασμά της σε 45.000 αντίτυπα μέχρι στιγμής. 5) Η τελική επεξεργασία της έκδοσης ΑΣΚΕ-4 για τις σχέσεις Ελλάδας-Ε.Ε.. 6) Η καθιέρωση για πρώτη φορά των Εσπερίδων, μια Τετάρτη κάθε μήνα, με ποικίλο μορφωτικό περιεχόμενο (τα DVD με τις εισηγήσεις είναι στη διάθεση των αναγνωστών της «Ε»). 7) Η διοργάνωση, επίσης για πρώτη φορά, πολιτιστικής εκδήλωσης-συναυλίας της νεολαίας του ΑΣΚΕ, που φαίνεται ότι και αυτή θα καθιερωθεί.

Η ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΡΟΒΙΖΙΟΝ

Με το μουσικό πανηγυράκι της Γιουροβίζιον δεν είχαμε σκοπό να ασχοληθούμε. Αναγκαζόμαστε όμως, γιατί το φαινόμενο έχει λάβει ογκώδεις διαστάσεις, άσκησε μεγάλη επιρροή, αναγόμενο σε έναν από τους εκφραστές των επιθέσεων προς τη μουσική μας κουλτούρα και γενικότερα τον πολιτισμό μας. Η οργιώδης προπαγάνδα που προηγήθηκε, η αίσθηση της συμμετοχής που δίνεται μέσω της ψηφοφορίας και το γεγονός αυτό καθαυτό, που συνιστά θέαμα, ακόμα και με ακραίες εκφάνσεις, είχαν σαν αποτέλεσμα να το παρακολουθήσει η μεγάλη πλειονότητα παιδιών, νέων και ενηλίκων με ιδιαίτερη θέρμη. Η επίδραση δεν εξαντλήθηκε τη βραδιά του τελικού, καθώς αποτέλεσε αντικείμενο πολύμηνης συζήτησης, με τη συνεπικουρία της απαραίτητης τηλεοπτικής και ραδιοφωνικής προπαγάνδας, ενώ στα μικρά παιδιά η επιρροή είναι πιο ανησυχητική, καθώς παρατηρούνται φαινόμενα εντελούς μιμητισμού.

Η ιστορία της Γιουροβίζιον

Ο θεσμός της Γιουροβίζιον δεν είναι καινούριος. Έχει την αφετηρία του στις αρχές της δεκαετίας του '50, οπότε ξεκίνησε σαν βήμα έκφρασης των διαφορετικών μουσικών ιδιωμάτων και στιχουργικής των ευρωπαϊκών λαών, δηλωτικών της εθνικής τους ταυτότητας. Η διαφορετικότητα όμως πολτοποιήθηκε από τη δεκαετία του '80 και μετά από τη μέγγενη της αγγλοσαξωνικής παγκοσμιοποίησης. Πρώτα ομογενοποιήθηκαν οι χώρες γερμανικής φυλετικής προέλευσης, που μιμούνται άκριτα τους αγγλοσαξωνικούς ρυθμούς, για να ακολουθήσουν λίγο έως πολύ και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, με πρωτοβουλία των «διεθνιστικών» και κοσμοπολιτικών απόλυτα διαβρωμένων ελίτ τους, εγκαταλείποντας ακόμη και τη γλώσσα τους και τραγουδώντας στα αγγλικά. Το τραγούδι που δεν είναι στα αγγλικά συνήθως καταποντίζεται, όπως το γαλλικό. Η Ιταλία προς τιμήν της αρνείται να συμμετέχει.

Κέρδη και αποχαύνωση

Ο στόχος του θεσμού, πέραν του οικονομικού κέρδους με τους χορηγούς, τα στοιχήματα (στο ίντερνετ το νικητήριο τραγούδι ξεκίνησε με απόδοση 1/108), τις μίζες, τα τηλεοπτικά και τις δισκογραφικές εταιρίες, είναι κυρίως «πολιτιστικός». Συνιστά ένα βασικό όχημα επίθεσης εναντίον της πολιτιστικής κληρονομιάς των λαών και ιδίως των μικρότερων χωρών, όπως η Ελλάδα. Ειδικά για τη χώρα μας η έξαρση της Γιουροβίζιον τα τελευταία χρόνια συμβάλλει τα μέγιστα στην πλήρη αποχαύνωση, ιδίως της νεολαίας, την ώρα που μαστιζόμαστε από μεγάλα και χρόνια προβλήματα, γι' αυτό και προβάλλεται

τόσο έντονα. Και τι να πει κανείς για τη γελοιοποίηση της κλασικής αρχαιότητας, της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και της αξιοπρέπειάς μας;

Δόθηκε η δικαιολογία ότι έτσι προβλήθηκε η χώρα μας και θα τονωθεί ο τουρισμός μας! Ποτέ όμως δεν αυξάνεται ο τουρισμός σε μια χώρα που αυτοεξευτελίζεται. Πάλι καλά που δεν είπαν ότι έτσι θα διευκολυνθεί και η επίλυση των εθνικών μας προβλημάτων, αφού μας ψήφισαν οι γειτονικές χώρες!

Όσο δε για το νικητήριο τραγούδι (που κι εμείς ψηφίσαμε), τα τέρατα εντυπωσιάζουν αυτούς που έχουν κατάλληλα προετοιμαστεί για να εντυπωσιαστούν.

Χριστόδουλου λόγια και έργα

Καταπέλτης από άμβωνος ο αρχιεπίσκοπος εναντίον των Τούρκων τόσο για τη σημερινή τους συμπεριφορά, όσο και για την παλαιότερη (Μικρασιατική Καταστροφή κλπ.).

Στη Γ.Σ., όμως, της Εθνικής Τράπεζας οι εκπρόσωποι της εκκλησίας της Ελλάδας (Μητροπολίτης Θεόκλητος και Κ. Πυλαρινός) ψήφισαν υπέρ της αύξησης του Μετοχικού της Κεφαλαίου, ώστε να εξαγοράσει την τουρκική Finansbank και να προσφέρει ανάσες στην τουρκική οικονομία.

Τους πήραμε χαμπάρι

Το 88% των Ελλήνων θεωρεί το ευρώ υπεύθυνο για την ακρίβεια και μόνο το 36% θεωρεί ως πλεονέκτημα την υιοθέτηση του ευρώ.

Οι Έλληνες ψαράδες διαπιστώνουν στη Γ.Σ. τους (11/6/06) ότι ο υπό ψήφιση κοινοτικός κανονισμός θα τους εξαφανίσει ως κλάδο.

Στην Πολωνία, την Τσεχία και την Σλοβακία οι λαοί αρχίζουν να μη θέλουν το ευρώ. Ευρωσκεπτικιστές με σημαντικά εκλογικά ποσοστά συμμετέχουν ακόμα και σε κυβερνητικούς συνασπισμούς.

Ο πρώην πρόεδρος της Κομισιόν Ζακ Ντελόρ, σε σεμινάριο στο Ελσίνκι στις 13/6/06, δήλωσε: «Πλέον, δεν υπάρχει όραμα της Ευρώπης ... διατρέχουμε τον κίνδυνο να δούμε το οικοδόμημα να αλλάζει, ακόμα και λείπουν κομμάτια.» Αμήν!

Το Ζάππειο σε ιδιώτες

Ο υπουργός οικονομίας κ. Αλογοσκούφης υπέγραψε νομοσχέδιο (που ανατρέπει νόμο του 1920), με το οποίο επιτρέπεται η παραχώρηση ολόκληρου του χώρου του Ζαππείου σε ιδιώτες, για κάθε είδους οικονομική χρήση.

Αν δεν τους σταματήσουμε, είναι ικανοί να δώσουν για εκμετάλλευση ακόμα και την Ακρόπολη.

■ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΒΡΕΘΗΚΕ ΧΘΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Οι Θέσεις του ΑΣΚΕ για Θέματα Θράκης

■ **Υποψηφιότητα της Καραχασάν και τι επιδιώκει η Τουρκία, απώτερες βλέψεις της Άγκυρας για την Θράκη, αποθράσυνση ακραίων κύκλων της μειονότητας με πιθανότητες έντασης επεισοδίων, η άποψη για την πρόταση Κ. Στεφανόπουλου**

Κλιμάκιο του ΑΣΚΕ, από τους Νίκο Καργόπουλο, Ζήνη Στενό και Αργυρώ Στενού, οι οποίοι συνδέονται με παλιά φίλια με τον «Χρόνο», περιόδευσαν στους νομούς της Θράκης. Στα πλαίσια της περιόδου ο κ. Καργόπουλος παραχώρησε την παρακάτω συνέντευξη στην εφημερίδα μας.

Ποια είναι η θέση του ΑΣΚΕ για την υποψηφιότητα της κ. Καραχασάν με την υποστήριξη του ΠΑΣΟΚ;

-Βεβαίως, νομικά και τυπικά κάθε Έλληνας πολίτης έχει το δικαίωμα να διεκδικεί δημόσια αξιώματα. Το θέμα, όμως, δεν εξαντλείται εδώ. Οι Πομάκοι είναι ένα παλιό θρακικό φύλο (οι Αγριάνες, οι ονομαστοί τοξότες του Μ. Αλεξάνδρου), οι οποίοι σε όλη τη διάρκεια της τουρκοκρατίας αισθάνονταν Έλληνες, ήταν αρχικά χριστιανοί ορθόδοξοι και εξισλαμίστηκαν βίαιως το 17^ο-18^ο αιώνα και σε όλη τη διάρκεια των βαλκανικών ανακατατάξεων (τέλη 19^{ου} - αρχές 20^{ού} αιώνα) επεδίωξαν την ένωση τους με την Ελλάδα. Το μεταφθάλιακό κράτος της δεξιάς με το παρακράτος της ακροδεξιάς (ΙΔΕΑ), πουλώντας υπερπατριωτισμό, αλλά στην πραγματικότητα εκτελώντας εντολές των Αμερικανών και λοιπών δυτικών (που επιδιώκουν την αποδυνάμωση και συρρίκνωση του Ελληνισμού) έστειλαν συνειδητά τη μουσουλμανική μειονότητα (σχεδόν στο σύνολό της) στην αγκαλιά του τουρκακού προξενείου, το οποίο την έθεσε υπό την προστασία του και την καθοδήγησή του. Η κ. Καραχασάν είναι επίλεκτο στέλεχος σ' αυτή την προσπάθεια, γιατί επιπλέον είναι μέλος της γνωστής Μ.Κ.Ο. του γνωστού κ. Σόρος.

Τι επιδιώκει η Τουρκία γενικά στη Θράκη και ειδικά με αυτή την υποψηφιότητα;

-Η Τουρκία αυξάνει συνεχώς την επιρροή της στην

Θράκη, σκοπεύει να την αυξήσει ακόμη περισσότερο, αν μπορέσει να τη θέσει, αρχικά υπό ειδικό καθεστώς (αποστρά-τικοποίηση κλπ), με απώτερο στόχο την αυτονομία. Μια τέτοια προσοπτική προωθήθηκε και από τη χούντα και από το Μητρώο, κατ' εντολήν των δυτικών. Στα πλαίσια αυτά η Τουρκία σήμερα έχει ως άμεσους στόχους την κατάληψη δημόσιων αξιωμάτων και την αγορά γης χριστιανών από τους μειονοτικούς του προξενείου. Η προώθηση της κ. Καραχασάν από ένα μεγάλο κόμμα, όπως το ΠΑΣΟΚ, αποθρασύνει τους ακραίους κύκλους της μειονότητας και αυξάνει τις πιθανότητες έντασης, επεισοδίων και γενικής κρίσης, που είναι ό,τι ακριβώς επιθυμεί η Άγκυρα.

Ποια είναι η γνώμη του ΑΣΚΕ για την πρόταση του τ. προέδρου της Δημοκρατίας Κ. Στεφανόπουλου για παραπομπή των «διαφορών» του Αιγαίου στο Δικαστήριο της Χάγης;

-Είναι μια απαράδεκτη πρόταση, γιατί οι «διαφορές» αυτές είναι αυθαίρετες διεκδικήσεις της Τουρκίας σε βάρος της Ελλάδας. Η επιθετικότητα της Άγκυρας εκφράζεται παντού, από την Κύπρο μέχρι τη Μακεδονία (όπου έγιναν προτάσεις ακόμη και της ανύπαρκτης «μακεδονικής» μειονότητας). Αν φτάσουμε στη Χάγη, είναι βέβαιο ότι το Δικαστήριο θα νομιμοποιήσει το μεγαλύτερο μέρος των τουρκικών διεκδικήσεων. Όχι αυτά τα επιτόρεπτα εμείς, με την ενδοτική (με τον ηπιότερο όρο) στάση των ελληνικών κυβερνήσεων.

Κάποιοι αντιλέγουν ότι μια πιο δυναμική ελληνική

Τα στε-
λέχη του
ΑΣΚΕ με
τον Αλέ-
ξανδρο
Φανφάνη
στα γρα-
φεία του
«Χρόνου».
Από αρι-
στερά Νί-
κος Καρ-
γόπουλος,
Αργυρώ
Στενού
και Σήφης
Στενός

στάση αυξάνει τους κινδύνους κρίσης με την Τουρκία. Ποια είναι η θέση του ΑΣΚΕ;

-Θεωρούμε λάθος την εκτίμηση αυτή. Η Τουρκία θα δημι-ουργήσει κρίση και χωρίς να δώσουμε εμείς καμία αφορμή ή εκμεταλλευόμενη προβοκάτσιας ή ανοησίες «υπερπατρι-τών» της ακροδεξιάς. Όλοι γνωρίζουμε πλέον ότι τη βόμβα στο σπίτι του Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη έβαλε Τούρκος πρέ-κτορας, για να γίνει το πογκρόμ κατά των Ελλήνων της πόλης.

Η εθνική ακεραιότητα και η ειρήνη δεν τίθενται διαζευτι-κά. Τις προσασίζουμε ή τις υπονομιεύουμε συγχώνως. Η Τουρ-κία αποθαρρύνεται μόνον όταν διαπιστώνει ότι η Ελλάδα δια-θέτει αποτελεσματική αποτρεπτική ικανότητα, που θα μετα-τρέψει σε μπουμεραγκ οποιαδήποτε επιθετική της κίνηση.

Αυτό δεν σημαίνει μόνο ισχυρές ελληνικές ενοπλές δυνά-μεις, αλλά και μια δυναμική κοινωνία, που καταπολεμά τις αν-ισότητες της και τις διακρίσεις της, ισχυρή οικονομία κλπ. Το θέμα είναι ποιες πολιτικές δυνάμεις θέλουν να υπηρετήσουν μια άλλη πολιτική. Ο ελληνικός λαός και κάθε πολίτης χωρι-στάς συνειδητοποιήσει ότι στο χέρι του είναι να ενισχύσει άλλες δυνάμεις απ' αυτές που σήμερα κυριαρχούν στην πολι-τική μας ζωή.

Η «Ομάδα Διεθνών Κρίσεων» αυτο-παρουσιάζεται ως μια μη κερδοσκοπική και Μη Κυβερνητική Οργάνωση (ΜΚΟ) που έχει ως σκοπό τη μελέτη των διεθνών κρίσεων και την υποβολή εκθέσεων και συστάσεων προς τα ενδιαφερόμενα μέρη, ξένες κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμούς, με στόχο την επίλυση διεθνών δι- νέσεων και τη διασφάλιση της ειρήνης.

Όπως χαρακτηριστικά είπε ο συμμέ- λεθρος της Ομάδας Λόρδος Πάτνεν, πρώ- τιν ευρωπαϊκής επιτροπής για τις εξωτερι- κές σχέσεις, «λέμε συχνά αυτά που θα ή- θελαν να πουν οι κυβερνήσεις αλλά τους είναι δύσκολο να το κάνουν».

Ποιοι συμμετέχουν στην «Ομάδα Διεθνών Κρίσεων» και ποιοι επιση- μώς τη χρηματοδοτούν

Για να αναληφθεί κανείς τον ρόλο που διαδραματίζει και τους στόχους που εξυ- πηρετεί η παρουσιαζόμενη ως διθην «ανεξάρτητη» μη κυβερνητική οργάνωση, αρκεί να αναφέρει ενδεικτικά ορισμένους από τους επιφανείς συμμετέχοντες: ο George Soros, ο γνωστός χρηματοδότης των Σκαπών στα Βαλκάνια και της «Επι- κρατίας» στα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη, Ο πρώην βοηθός υπουργός Ε- ξωτερικών των ΗΠΑ, Morton Abramowitz, γνωστός ως ανεξάρτητος υποστηρικτής τήν αρχή της ανεξαρτησίας του Κοσσυφού, Ο πρώην γερουσιαστής και «αρχηγός» στο Κογκρέσο του φιλοσοφικού λόμπι Stephen Solarz. Ο αμερικανός πρόεδρος Kenneth Adelman, εκπρόσωπος των ΗΠΑ στις αμερικανοσοβιετικές διαπραγματεύ- σες για τον περιορισμό των εξοπλισμών, γνωστός στον αμερικανικό τύπο για τις σκληρές ψυχροπολεμικές θέσεις του. Ο πρώην αρχηγός των δυνάμεων του NATO και επικεφαλής της επιβλέουσας στη Γου- γκολάβια Wesley Clark. Ο πρώην Σχίμ-

βουλος Εθνικής Ασφαλείας του προέδρου Κάριτερ Zbigniew Brzezinski. Ο Leslie H. Gelb, πρώην πρόεδρος του Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων των ΗΠΑ. Ο Λόρδος Robertson, πρώην Γενικός Γραμματέας του NATO. Ο Par Stenback, πρώην υπουργός Εξωτερικών της Φινλανδίας. Ο Thorvald Stoltenberg, πρώην υπουργός Εξωτερικών της Νορβηγίας. Ο Matti Ant- tsaari, πρώην πρόεδρος της Φινλανδίας και μεσολαβητής σήμερα στο θέμα του Κοσσυφού. Ο George J. Mitchell, πρώην αρχηγός της πλειοψηφίας στην αμερικανική Γερουσία. Ο James C. F. Huang, αναπληρωτής Γενικός Γραμμα- τέας παρά το πρόεδρο της Ταϊβάν. Ο Salim A. Salim, πρώην πρόεδρος της Τανζανίας και πρώην Γραμματέας της Οργάνωσης Αφρικανικής Ενότητας. Επικεφαλής της ομάδας είναι σήμερα ο πρώην υπουργός Εξωτερικών της Αυσ- τραλίας Gareth Evans και ο πρώην ε- πίτροπος Εξωτερικών Σχέσεων της ΕΕ Λόρδος Πάτνεν.

Η πλαυσιότητα χρηματοδότηση της ομάδας προέρχεται από υπουργεία Εξωτερικών, περιλαμβανομένου του υπουργείου Εξωτερικών της Τουρκίας, από τα γνωστά διεθνή ιδρύματα, όπως αυτό του Soros και άλλα και από τωμάς δωρητές.

Γι' αυτές τις συνθήκες δεν είναι, βε- βαιώς, απίσιος άξιον ότι η έκθεση της ομάδας έγινε σε απλή συνεργασία με το τουρκικό υπουργείο Εξωτερικών και προ- φανώς με τα ανάστοχα επίσης υπουργεία των ΗΠΑ και της Μ. Βρετανίας.

Η έκθεση

Με πρωτοβουλία του ΕΛΙΑ- ΜΕΠ/και μάλιστα σχεδόν εν κρυπτώ (χωρίς προσκλήσεις, χωρίς δημόσιο διά- λογο) και σε έναν πολύ μικρό κύκλο αν- θρώπων (που μετρούνται στα δακτύλα του ενός χεριού), κλήθηκε την περασμέ- νη Πέμπτη στην Αθήνα ένας εκ των συ- ντακτών της έκθεσης, ο Νίκολας Γουάιτ, για να την παρουσιάσει. Προκαλεί τερά- στια ερωτηματικά αυτή η ενέργεια του ΕΛΙΑΜΕΠ που υπονομεύει τις ελληνικές θέσεις στο Κυπριακό.

Ειδικότερα, βεβαιώς, καταγγέλλεται ο κύριος Πρόεδρος Παπαδόπουλος και καλείται η αντιπολίτευση και η «κανονία των πολιτών» να αναλάβει εντονότερη δράση και πρωτοβουλίες για την αναπο- τή των πολιτικών του κυρίου Προέδρου, με την ίδια ευκαρία η έκθεση χαρακτη- ζεί την αλλαγή στο ελληνικό-κυπριακό Εξω- τερικό και εκφράζει την αποδοξία ότι αυτή θα οδηγήσει στην αλλαγή της ελλη- νικής εξωτερικής πολιτικής στο Κυπριακό και ιδιαίτερα στην αποστασιοποίηση της Ελλάδας από την Κύπρο μέσα στην ΕΕ!

προτείνει

• να αναθεωρήσει τις σημερινές προ- τάσεις για το «απειθείας εμπόριο», που ενέκρινε προσηφώς το Συμβούλιο Επι- κών Υποθέσεων (υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ) «ώστε να συμπεριλάβουν την εν- σωμάτωση της βόρειας Κύπρου στην Τε- λευική Ένωση της ΕΕ με την Τουρκία και την από κοινού διαχείριση του λιμένας της Αμμοχώστου από την ΕΕ και τους Τουρκοκύπριους!

Εάν τον σκοπό αυτό συστήνεται να περάσει η Ρωσία να συνεργασθεί προς αυ- τή την κατεύθυνση. Ρίχνεται επίσης η «ιδέα» να αμφοβητηθεί στον ΟΗΕ η εκ- προώθηση όλης της Κύπρου από την Κυπριακή Δημοκρατία και να ζητηθεί η βε- βαιότητα της Κύπρου να καταληφθεί από τις δύο κοινότητες.

Συστήνεται επίσης σ' αυτούς να ανα- λάβουν, μέσω της εκπαίδευσής και των ΜΜΕ, «αναθεώρηση του ιστορικού φρο- νήματος των Ελληνοκυπρίων!

Να ανασταλεί το δόγμα του Ενωμένου Αμερικανικού χώρου, να σταματήσει τις κοι- νές στρατιωτικές δραστηριότητες με τους Ελληνοκυπρίους και να θέσει τέρμα στις επιχειρήσεις και στη στελέχωση της Κυ- πριακής Εθνοφρουράς.